

Prezența lui Dumnezeu

Prezența lui Dumnezeu

„Înaintea feței Tale sînt bucurii nespuse”. (Psalmul 16.11)

Este foarte trist cînd prezența lui Dumnezeu, în loc să fie un adăpost pentru inimile noastre, este o pricină de groază și de spaimă. Nu mă îndoiesc că veți întîlni sute de creștini care, în loc de a se simți eparte de casa părintească cînd au ieșit de sub prezența lui Dumnezeu, se simt, dimpotrivă, ușurați.

Sîntem chemați să ne simțim „la noi acasă” în prezența lui Dumnezeu. Domnul Isus Hristos, înainte de a Se întoarce în cer, i-a zis Mariei: „Du-te la frații Mei și spune-le că Mă duc la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru” (Ioan 20.17). Noi ar trebui să fim în duhul „acasă la noi”, acolo sus, tot așa ca și El însuși. Nu spunea Domnul Isus Hristos cu bucurie, cu încredere, că merge la Tatăl? Și, într-un anumit înțeles, nu avea El sentimentul că Se întoarce acasă? Acesta este locul Bisericii; sîntem chemați să fim „la noi acasă” acolo unde este Dumnezeul și Tatăl nostru, acolo unde El Se bucură de fericirea casei Sale. Oricare ar fi caracterul lumii, fericita noastră locuință ar trebui să fie acolo, tot atît de reală acolo, în Duhul, tot atît de fericită cum este și pentru Domnul Hristos.

Uneori ne bucurăm de pace, de Cuvînt, de un cîntec, de o rugăciune, fără să realizăm prezența lui Dumnezeu. În acest caz, nu găsim aceeași putere, nici aceeași experiență a inimii, ca atunci cînd ar fi El prezent. Este foarte important nu numai să avem o gîndire corectă, dar s-o avem împreună cu El. Dacă cercetați propria voastră inimă, veți descoperi că puteți să cîntați fără să realizați prezența însăși a Domnului Hristos.

Descopăr că tendința constantă a activității, mai ales aceea a unui spirit energic, chiar dacă este pentru Domnul, este să ne depărteze de prezența lui Dumnezeu. Cînd Dumnezeu este prezent, El ne așază la locul nostru și-și ia El însuși locul în inimile noastre. Cîtă încredere dă aceasta și cum dispare eul în această bucurie! Marea noastră preocupare să fie aceea de a rămîne în prezența Sa! Dumnezeu vrea ca noi să nu zicem numai: „Toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de domnie al lui Hristos” (2 Corinteni 5.10), ci să adăugăm: „Am fost înfățișați înaintea lui Dum-nezeu”. Să stăm mai mult în prezența Lui! Tendința de a ne depărta de prezența Sa este izvorul întregii noastre slăbiciuni, ca oameni credincioși, căci numai prin puterea lui Dumnezeu putem toate.

Dacă ai siguranța că Dumnezeu ți-a încredințat slujba Cuvîntului Său, nu fi tulburat dacă ești pus deoparte pentru un timp. Profită de această despărțire de moment de lucrare, pentru a căuta mai mult prezența Sa. Vei învăța multe lecții sal-vatoare în izolarea ta, prin incapacitatea ta de a înainta, însă vei învăța și mai mult de la El Insuși.

Prezența Domnului în suflet aduce ruina completă și nimicirea eului. Este prețios lucru să parcurgi evangheliile și să crești suficient în intimitatea Domnului Isus Hristos, pentru a distinge gîndurile Sale în toate. Trebuie pentru aceasta să trăiești mai mult cu El și aici se găsește, în cele din urmă, binecuvîntarea. Urmînd de aproape pașii Săi, nu vei întîlni niciodată altceva decît desăvîrșirea.